

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Jana Vyklického v právní věci navrhovatele: **M. K.**, proti odpůrcům: 1) **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, 2) **Ing. Miloš Zeman**, bytem Brdičkova 1917/9, Praha 53, 3) **Ing. Vratislav Mynář**, bytem Osvětimany 274, okr. Uherské Hradiště, 4) **Karel Schwarzenberg**, bytem Sýkořice – Dřevíč 83, Nižbor 267 05, 5) **MUDr. Jiří Besser**, 6) **Mgr. Zdeněk Bezecný**, Ph.D., 7) **Ing. Ludmila Bubeníková**, 8) **prof. Ing. Václav Cempírek**, Ph.D., 9) **Mgr. Josef Cogan**, 10) **Dr. Ing. Jaromír Drábek**, 11) **Jaroslav Eček**, 12) **Mgr. Jan Farský**, 13) **Mgr. Petr Gazdík**, 14) **MUDr. Martin Gregora**, 15) **Mgr. Alena Hanáková**, 16) **Mgr. Václav Horáček**, 17) **doc. MUDr. Leoš Heger**, CSc., 18) **Jan Husák**, 19) **MUDr. Jitka Chalánková**, 20) **Rudolf Chlad**, 21) **MUDr. Michal Janek**, 22) **Mgr. Luděk Jeništa**, 23) **PaedDr. Ladislav Jirků**, 24) **Ing. Miroslav Kalousek**, 25) **JUDr. Jana Kaslová**, 26) **PhDr. Daniel Korte**, 27) **prof. MUDr. Rom Kostřica**, Csc., 28) **Ing. Václav Kubata**, 29) **Helena Langšádlová**, 30) **Ing. František Laudát**, 31) **Ing. Jaroslav Lobkowicz**, 32) **Pavol Lukša**, 33) **doc. Ing. Jiří Oliva**, 34) **JUDr. Vlasta Parkanová**, 35) **MUDr. Gabriela Pecková**, 36) **JUDr. Stanislav Polčák**, 37) **doc. RNDr. Anna Putnová**, Ph.D., MBA, 38) **Jaroslava Schejbalová**, 39) **PharmDr. Jiří Skalický**, Ph.D., 40) **Mgr. Jan Smutný**, 41) **prof. Ing. Dr. Bořivoj Šarapatka**, Csc., 42) **Renáta Witoszová**, o návrhu na „úplné zrušení platnosti voleb“,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 2. 2013 návrh, jímž se domáhal „úplného zrušení platnosti voleb“. Z kontextu obsahu návrhu bylo zřejmé, že je namítána neplatnost voleb prezidenta republiky a vytýkány byly chyby prezidentskému kandidátovi Karlu Schwarzenbergovi. Jelikož však navrhovatel zároveň neuvedl, která zákonná ustanovení měla být byla dle jeho názoru porušena způsobem, jenž mohl ovlivnit výsledek volby prezidenta republiky, a dále protože návrh vlastnoručně nepodepsal, Nejvyšší správní soud navrhovatele usnesením ze dne 8. 2. 2013, č. j. Vol 24/2013 – 7, vyzval, aby tyto vady podání odstranil. Současně jej poučil, že nebudou-li vady podání

odstraněny ve lhůtě tří dnů od doručení výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Dne 14. 2. 2013 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání navrhovatele, které bylo označeno jako „odpověď na písemnou výzvu Nejvyššího správního soudu“. Stěžovatel tímto podáním odstranil vadu spočívající v tom, že návrh ze dne 4. 2. 2013 nebyl vlastnoručně podepsán, nicméně ani v tomto podání neuvedl, která zákonná ustanovení byla dle jeho názoru porušena takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit výsledek volby prezidenta republiky. V podání ze dne 14. 2. 2013 navrhovatel konkrétně uvedl, že kandidát, který se zúčastní volebního procesu úmyslným klamáním veřejnosti i svým antidemokratickým povyšováním se nad svými spoluobčany, by měl být z tohoto procesu vyřazen. Odpůrce Karel Schwarzenberg dle názoru navrhovatele klamal veřejnost prohlášeními, které jsou jen demagogickou lží a přetvářkou na základě povýšenosti jeho urozenosti. Dále kritizoval odpůrce za to, že mu byl vrácen jím zděděný majetek na základě restitučních zákonů, zatímco navrhovateli jeho majetek vrácen nebyl. Navrhovatel uvedl, že usínáním při zasedáních dává odpůrce najevo své opovržení nad demokratickým projednáváním některých záležitostí týkajících se řadového občana. V závěru podání ze dne 14. 2. 2013 navrhovatel uvedl, že *„jaká ustanovení zákona byla chováním knížete porušena, určí příslušný soudci“*.

Nejvyšší správní soud nepovažuje odpověď navrhovatele ze dne 14. 2. 2013 za řádné doplnění a odstranění vad podání ze dne 4. 2. 2013 ve smyslu výzvy v usnesení tohoto soudu ze dne 8. 2. 2013, č. j. Vol 24/2013 – 7. Navrhovatel ani v podání ze dne 14. 2. 2013 neuvedl, která konkrétní ustanovení zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů („zákon o volbě prezidenta republiky“) byla dle něho porušena takovým způsobem, aby to mohlo mít vliv na výsledek voleb, jak požaduje § 66 odst. 2 uvedeného zákona, respektive explicitně konkrétní ustanovení uvést odmítl. To, co navrhovatel popisuje, výsledek voleb nezpochybňuje. Požadavek na specifikaci zákonného ustanovení je v tomto případě o to důležitější, že navrhovatel namítá chyby v chování neúspěšného prezidentského kandidáta, takže vyvstává na půdorysu nedoplněného návrhu nezodpověditelná otázka, co ze zatajených skutečností, i v případě jejich přiznání, ale ještě spíš případně které jiné skutečnosti, by mohly znamenat porušení zákona v intenzitě způsobilé relevantně výsledek volby prezidenta ovlivnit jinak, než je zhoršit v neprospěch Karla Schwarzenberga, a ovlivnit tak výsledek voleb. Vzhledem k tomu, že *„porušení ustanovení zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby prezidenta“* je jediným zákonem předvídaným důvodem, na základě něhož může Nejvyšší správní soud vyslovit neplatnost volby prezidenta republiky, je pro možnost meritorního projednání návrhu nezbytné, aby návrh obsahoval námitky vztahující se k určitému zákonnému ustanovení, jehož porušení by mohlo mít uvedené důsledky, což v daném případě z podání navrhovatele rozhodně nevyplývá. Bez toho zůstává návrh nesrozumitelný. Podáním navrhovatele ze dne 14. 2. 2013 nebyla tato vada odstraněna, navrhovatel explicitně potvrzuje, že ji ani odstranit nechce a jeho představa, že soud určí relevantní porušení zákona je ze shora naznačených důvodů nereálná.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než návrh na úplné zrušení platnosti voleb **odmítnout** podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl dle § 93 odst. 4 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** žádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu